

KOPI

Kirkeudvalget (2. samling)
KIU alm. del - Bilag 29
Offentligt

Kommentarer til Kirkeministeriets forslag til lov om ændring af Folkekirkens økonomi.

En af begrundelserne for den nye lovforslag er det underskud, som der igennem en årrække har været i Fællesfonden.

Derfor vil man overføre en række udgifter til de lokale kirkekasser fra Fællesfonden.

De nye udgifter, som skal afholdes af kirkekasserne er blandt andet:

- Pensionsbidrag for tjenestemandsansatte kirkefunktionærer og refusion af andre pensionsudgifter.
- Forsikring
- Revision

De lokale kirkekasser har så mulighed for at betale disse udgifter, fordi kirkekasserne så fremover modtager udbetaling af de gravstedskapitalerne i sammen takt som udgifterne til gravstedsvedligeholdelse afholdes. Desuden modtager de også afkastet af andre kirkelige kapitaler, som tilhører det enkelte sogn.

Det vil sige, at fællesfondens underskud skal betales af det, som man under et har kaldt stiftsmidlerne. Det er det, som er hovedformålet med det nye lovforslag. Det har man prøvet på i mange år, men nu ser det ud til at lykkes.

Mod forslaget taler flere grunde.

- For det første er der flere sogne, særlig i byerne, som ikke deres egne kirkegårde, og derfor heller vil modtage udbetaling af gravstedskapitaler og afkastet af disse.
- For det andet vil afkastet af disse ikke være særlig stort. Det nævnes, at stifterne har haft en årlig netto renteindtægt på 36 millioner kr. i de sidste 5 år, men at beløbet har været 21,6 millioner sidste år. Fordelt på samtlige stifter kan dette afkast ikke dække noget af betydning. Udbetaling af gravstedslegater anvendes allerede i dag til nedskrivning af den kirkelige ligning, så det er vitterligt begrænset, hvad der kan hentes.
- For det tredje er det engangsvederlag som modtages for gravstedsvedligeholdelse ikke en overskudforretning. Når der er blevet ansat flere og flere funktionærer i folkekirken er en væsentlig årsag, at man har påtaget sig disse forpligtelser. Det kan forekomme voldsomt, at engangsvederlaget er så stort som det er for vedligeholdelse af et gravsted i eksempelvis 20 år. Men faktum er, at det ikke dækker de faktiske udgifter.
- For det fjerde så vil de enkelte sognes lånemuligheder blive begrænset, stifternes kapitaler reduceres i den grad, som det vil ske. Det vil sige, at man enten vil søge til det private lånemarked. Eller presset på ligningsmidlerne vil blive endnu større.

Visse udgifter vil også blive større. Kirkeministeriet påtog sig i sin tid ansvaret for folkekirkens forsikringsordning. Nu skubber man det tilbage på menighedsrådene igen. Der er ikke tvivl om, at folkekirkens samlede udgifter til forsikring og formodentlig også til revision på den måde vil blive større.

Desuden kommer selvfinansiering af præstestillinger. Når det drejer sig om den sidste udgift, så er det kommet som et svar på den fantasifuldhed, som menighedsråd jo allerede har vist, ofte i samarbejde med biskoppen, med oprettelse af kombinationsstillinger, hvor præsten er både præst og sognemedhjælper. Enkelte steder har præsten udelukkende været ansat som sognemedhjælper, men alligevel fungeret som præst. Mange af disse tiltag er sket, fordi det er svært at flytte præster fra tyndt til tæt befolkede områder. Og det er sket, fordi det har vist sig næsten umuligt at oprette nye sognepræstestillinger ud over de allerede eksisterende.

Når midlerne bliver mindre, så kan det blive svært at se, hvordan der kan blive oprettet flere præstestillinger.

Forudsætningen for, at det nye forslag kan gavne folkekirken er, hvis ligningsbeløbet til "Fællesfonden" falder i takt med at udgifterne flyttes over til menighedsrådene.

23. august 2005

Roskilde Domprovstis Provstiudvalg